

**Olena Kostiuник, Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor**

*National Technical University of Ukraine
“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”
Kyiv, Ukraine*

Anna Fedyna, Student

*National Technical University of Ukraine
“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”
Kyiv, Ukraine*

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-650-8-8>

IMPLEMENTATION OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES AND PRINCIPLES OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT INTO THE ECONOMY OF UKRAINE

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРИНЦИПІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Сучасний етап соціально-економічного розвитку країни та перехід до ринкової економіки вимагають розробки й вживання невідкладних заходів зі створення, управління й розвитку інноваційної діяльності з метою збереження науково-технічного потенціалу України й вирішення дотичних до нього проблем в умовах обмежених ресурсів у межах держави [1].

Першочерговими факторами, що вказують на позитивну тенденцію розвитку секторів економіки, виступають чинні ресурси, функціонал яких передбачає досягнення економічних, технічних, соціальних та екологічних цілей, урахування збереження навколишнього середовища та його наявних ресурсів, а також – удосконалення якості життя майбутніх поколінь.

Англійський священник та економіст Томас Роберт Мальтус на початку XVIII століття висловив гіпотезу, зміст якої пояснював нерівномірність зростання населення в порівнянні з виробництвом продуктів харчування та природних ресурсів, у той час екологічну проблематику висвітлювали Артур Пігу та Саймон Кузнець, проте найбільш масштабне обговорення впливу екології на якість життя й ефективність людських досягнень у ньому відбулося в 1983 році під час скликання ООН всесвітньої комісії з навколишнього середовища

й розвитку, оскільки офіційно утворився термін «Сталий розвиток», зміст якого передбачав охоплення соціальної, екологічної та економічної відповідальності шляхом затвердження прямих інвестицій та створення соціальних програм для локальних спільнот корінних жителів, на добробут яких вплинула видобувна промисловість [2].

Починаючи з 2015 року, концепція сталого розвитку налічує 17 цілей, серед яких: подолання бідності, вирішення проблем голоду, підтримка хорошого рівня здоров'я, якісна освіта, гендерна рівність, чиста вода та належні санітарні умови, використання відновлювальної енергії, достойні робочі місця та економічне зростання, інновації та інфраструктура, зменшення нерівності, міста та спільноти, що живуть відповідно до принципів сталого розвитку, відповідальне споживання, захист планети, забезпечення життя під водою, забезпечення життя на землі, мир і справедливість та співпраця заради досягнення цілей [2].

Концепція сталого розвитку має потенціал до реалізації на основі державно-приватного партнерства, за основу ресурсів виступають фінансові, матеріально-технічні та трудові ресурси приватного сектору, в той час актуальною лишається організаційна підтримка держави та технічна підтримка сусідніх держав, міжнародна позиція яких охоплює мінімізацію людського впливу на екологічні процеси в її межах. Зміст цілей сталого розвитку також відображає відсутність негативних економічних, соціальних та екологічних ризиків, оскільки в результаті реалізації програми прогнозується поліпшення екологічної ситуації, покращення здоров'я населення та скорочення споживання природних ресурсів [2].

Результат, утворений внаслідок дотримання концепції та врахування кожної з її цілей, передбачає впровадження інноваційних технологій, для використання потенціалу яких шкода навколишньому природному середовищу мінімізується, споживання води, сировини та енергії на одиницю виробленої продукції скорочуватиметься, формування промислових відходів та кількість викидів зазнають зменшення, натомість інвестиційна привабливість промислових підприємств зросте, промислова та сільсько-господарської продукція на міжнародних ринках набудуть конкурентоспроможного рівня, а умови проживання населення в промислових містах зазнають поліпшення [2].

Актуальність розвитку інноваційних технологій була підтверджена у вересні 2000 року, оскільки держави-члени ООН під

час засідання на «Самітті тисячоліття» підтвердили, що найбільш значущими чинниками аналізу й контролю розвитку країн лишається викорінення бідності та зменшення рівня дитячої смертності. Перехід до сталого розвитку на 3-є тисячоліття також зумовлював досягнення загальної початкової освіти, сприяння рівності та розширенню прав і можливостей жінок, поліпшення материнського здоров'я, медичну боротьбу проти ВІЛ/СНІД, малярії та інших хвороб, забезпечення екологічної стійкості, проте провідною ціллю, яка стосується засобів досягнення перших семи цілей, визнано: розвиток глобального партнерства [3].

З метою виконання поставлених задач, у сільському господарстві необхідне впровадження технологічних засобів виробництва, а також: сприяння доходу несільськогосподарським джерелам, окрім цього, додатково має бути забезпечений доступ до стабільного водопостачання, санітарно-технічних споруд та сучасних видів палива [3].

За умови прагнення державної влади до якісного зростання, підпорядкованого довгостроковим цілям збереження ресурсів планети, увага її працівників має бути зосереджена на інвестуванні в розвиток зелених технологій, оскільки використання енерго-ефективних та матеріалозберігаючих технологій взаємопов'язане з рівнем конкурентоспроможності на державних та міжнародних ринках і чинить вплив на зниження цін екологічної продукції [4].

Прикладом виступає міжнародний інвестиційний проект «Енергозбереження в адміністративних і громадських будівлях міста Києва», завдяки якому відбулася модернізація 1546 муніципальних будівель міста. Внаслідок його реалізації, рівень ефективного споживання теплової енергії в секторі адміністративних і громадських будівель столиці України підвищився, а бюджетні витрати на тепlopостачання зазнали скорочення [4].

Отже, залучення влади України до моделі сталого розвитку й удосконалення екологічної складової держави за допомогою енергозберігаючих технологій впливатиме на кількість і якість виконання поставлених економічних цілей із урахуванням добробуту мешканців держави та їх нащадків, оскільки країна матиме потенціал підвищити рівень власної конкурентоспроможності, зберігаючи обмежену кількість власних ресурсів.

Література:

1. Інноваційні технології в сучасному освітньому просторі: монографія/ за загальною редакцією Г.Л. Єфремової. Суми, 2021. URL: <http://repositc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/14608/1/MonPaluch.pdf>. Дата звернення:18.01.2026;
2. Стратегія сталого розвитку: курс лекцій/ Національний університет цивільного захисту України. Харків, 2021. URL: <http://repositc.nuczu.edu.ua/bitstream.pdf> . Дата звернення:18.01.2026;
3. Стратегія сталого розвитку: підручник/ за редакцією В.М. Боголюбова. Вид. 2-ге, перероблене. і доповнене. Київ: НУБІП, 2018. URL: https://fpk.in.ua/images/biblioteka/4bac_finan/Bogolubov_Strategij-stalogo-rozvtuku.pdf. Дата звернення:18.01.2026;
4. Актуальні проблеми сталого розвитку, Кононенко О.Ю: навчально-методичний посібник. Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2016. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi83/0063372.pdf>. Дата звернення:18.01.2026.